

Korkarım Sabahlar Selamsız Kalacak

– Hasan POLAT · 28 Ağustos 2012

kirpiklerine tutunuyordu
tedirgin ve titrek
yazgısının öğretisiydi bu
bulutundan nemleniyordu
kapkara bir coğrafyada
ölümüne gülüyordu

nefretin kıyısında sızıyordu gözler
ve deen çok bir yangının ortasında terkedilirken kimsesizdi gitmeler

kışların kıyametinde büyüyorken gözbebeklerin
yüzüme çarptığım bir kaynak suyunda ateşleniyorken alazlar
ne çok hüzüdü ne çok tükendik bu aralar

kaç ninniye kundakladıkkaç ayrılık islandı gözlerimizden çok kimsesizleştik ne çok ağıt büyüttük
şimdilerde

talan edilmiş gecede
kaç duvar oynadı yerinden
kaç kazma vuruldu çalı diplerine kaç taş söküldü
ne çok çukur kazdık bedenimize

gece pusmuş gece susmuş tünemiş göğün dibine
etimin beyazı utanır
kapkara teninde

ellerim titrek bir çıradır çak çakmağını tutuşacaksa gün tutuşsun tutuşsun şarapnel yüreğimde

bak bu da senin yüzün
çamurlu ve esmeral başını git
toprak karanlığa devrilecek yine
birazdan şafak ta ayartılacak

korkarım sabahlar selamsız kalacak

hasan polat/bozyazı